

Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena,

DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

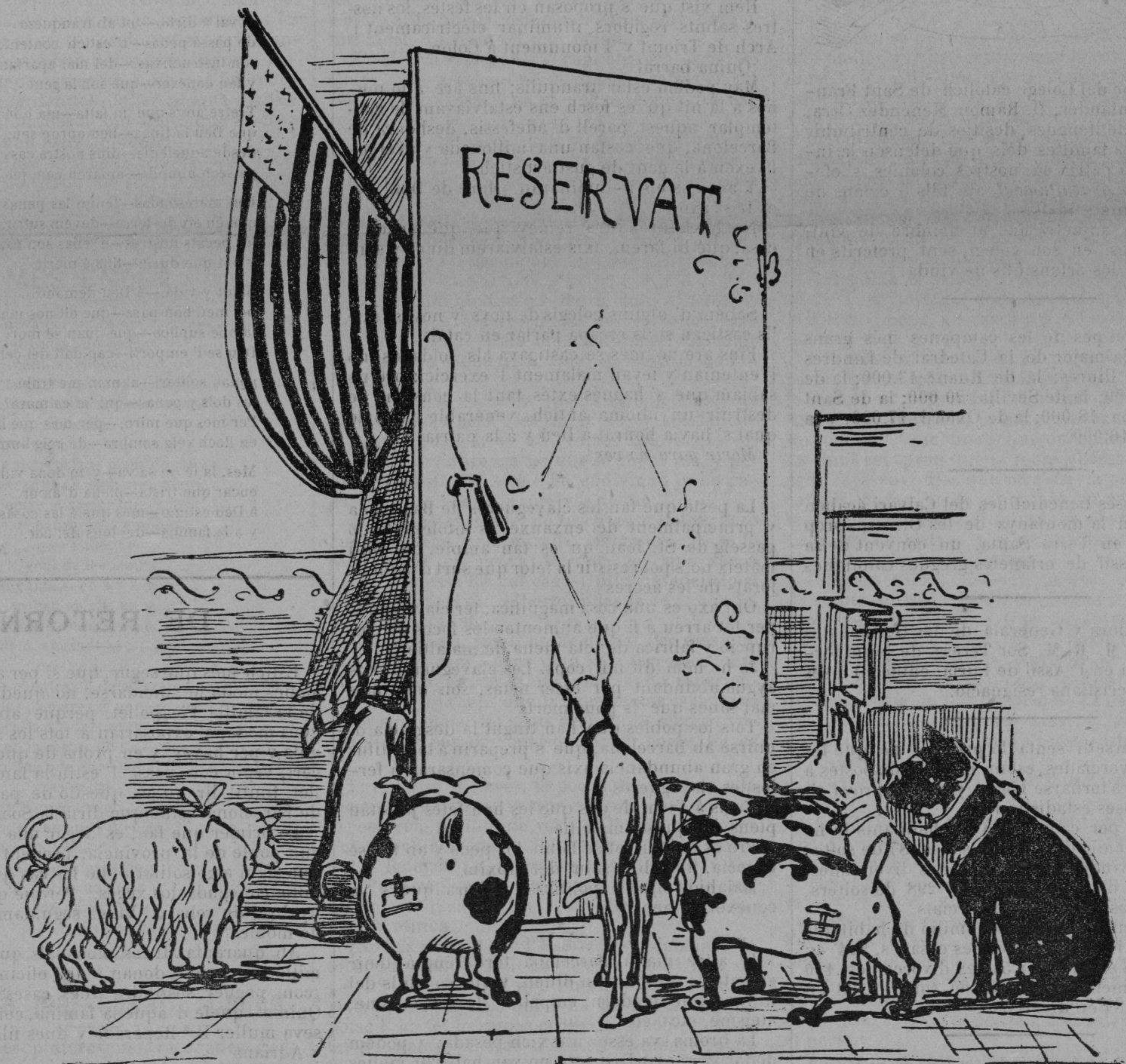
Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llochs de venda de periòdichs.

Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baxos.

Número solt, 5 céntims.---Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Un de tants, (poesia) per A. Sió.—De retorn, per *Trenca Cetrills*.—Mes enllá, (poesia) per P. Xemani de les Guilleries.—Antes que mal casat... Conco, per *Lo Notari de Llordá*.—Ultimes neves, (poesia) per *Pere Chistos*.—Cartes de fora, per *Llana Pura* y *Matilde Abella de Burgués*.—Cantars, per J. C. E.—A la vora del foch.—Epígrames, per *L' escriptent del Registre de Conill*.—Trencacloscas.—Correspondencia.—Servey de LA BARRETINA.

!!!! U U U U U !!!!

Aquest que 's fica dins del reservat es l' embaxador dels Estats-Units.
Y aquests que 's queden fora, sense saber res, son los *xieos de la premsa*.

Recomanem á nostre Sr. Alcalde y magnífich Ajuntament, y especialment al Sr. Vilaseca que procuri, si li es possible, que 'ls municipals

No reneguin.

No vagin ab lo barret al clatell.

No vagin sense guants.

No festegin ab les raspes.

No deixin anar bicicletes, de nit, sense llum.

No permetin que vagin pobres pel carrer ensenyant les vergonyes y donant altres espectacles indignes de la Agregació.

(Se continuarà.)

Recomanem á nostres estimats rectors que á les iglesies se posin les cadires arrenclerades á fi d' evitar confusions y escenes poch propies del temple de Deu... y les trepitjades dels cobradores de les cadires dites.

DE TOT ARREU

Lo Director del Colegi católich de Sant Francisco, en Santander, D. Ramon Menéndez Orra, catedrático de llengües, desitjós de contribuir al alivi de les families dels que defensen la integritat de la patria en nostres colonies, s' ofereix á educar *gratuitament* als fills ó orfens de nostres valents soldats.

Al efecte, admetrà fins al nombre de vint, com dexebles, en son colegi, sent preferits en primer lloch los orfens fills de viuda.

Veusaquí el pes de les campanes més grans de Europa: la major de la Catedral de Londres pesa 84.000 lliures; la de Ruan, 43.000; la de Toledo, 30.000; la de Sevilla, 20.000; la de Sant Pere de Roma, 18.000; la de Oxford, 17.000, y la de Moscou, 16.000.

Set religioses benedictines del Calvari acaben de fundar en la montanya de les Olives, aprop de Betania, en Terra Santa, un convent de sa orde y un assil de orfanetes gregues católiques ó disidents.

La Fundadora y Generala de les Germanetes dels Pobres, M. R. M. Sor Teresa de Jesús Jornet, ha mort en l' Assil de Llíria, edificant á ses Filles ab sa cristiana resignació.

Lo Dr. Merselli senta lo principi de que les persones divorciades están molt predisposades á suicidarse ó á tornarse boges, y axó ho prova citant nombroses estadístiques.

En Prusia per cada milió de habitants hi ha hagut 61 suicidis de dones casades, 87 de solteres, 124 de viudes y 348 de dones divorciades; 286 suicidis de hòmens casats, 298 de solters, 948 de viudos y 2.834 de divorciats.

En Wurttemberg per cada milió de habitants hi ha hagut 143 bojos en dones casades, 224 en solteres, 338 en viudes y 540 en divorciades; 140 bojos en hòmens casats, 236 en solters, 338 en viudos y 1.484 en divorciats.

Gracies á Deu carexen de tot fonament les notícies alarmants que la premsa estrangera ha prohalat referents á la salut de Sa Santetat Lleó XIII.

Afortunadament lo Papa gosa d' escelent salut,

com quedá demostrat en la recepció celebrada lo dia de Sant Joaquim, en qual fetxa lo Pare Sant rebé inequívocues proves de tots los cristians.

Per notícies sabem que fa poch dies que la vila de Castelltersol celebrá sa festa major ab tota solemnitat. Ofici solemne al primer dia, en honra dels sants martyrs, ab orquesta y sermó, professó solemne á la tarde. En la nit funció teatral en la Joventut Católica, en que se representá «Lo Rector de Vallfogona.» En lo segon dia, solemne ofici de difunts y sermó, y per la nit solemne vetllada en honor y obsequi al Sr. Diputat á Corts, en qual vetllada se llegiren discursos, cants acompanyats al piano, una poesia de la poetisa Sria. D.ª Agnès Armengol, natural de Sabadell, y altra del Rvnt. S. B. Pvre., titulada Castelltersol á son diputat.

La orquesta fou La Catalana, de Granollers, que en tots los actes desempenyá be son comés; lo Rvnt. predicador, lo catalanista Rvnt. S. B. Pvre., beneficiat de Sabadell. Sabem que 'ls forasters que passen allá l' estiu distribuïren prop de 100 bonos de pa, de carn y arros. Sabem que fou brillant lo típich y antich ball del ciri.

Hem vist que 's proposan en les festes, los nostres sabuts regidors, illuminar eléctricament l' Arch de Triomf y 'l monument á Colon.

¡Quina barra!

May podem estar tranquils; fins are á lo menos á la nit qu' es fosch ens estalviavam de contemplar aquest parell d' adefessis, deshonra de Barcelona, que costan una millonada y avergonyexen á la gent de gust artístich.

Y are ens els il·luminarán. ¡Mare de Deu! qu' es trist axó.

No hi haurá altre remey que quedarnos á casa; qué hi farem, axis estalviarem dinés y son.

Sabem d' alguns colegis de noys y noyes, que 'ls castiguen si 'ls escapa parlar en catalá.

Fins are no mes se castigava als soldats si no l' entenien y feyan malament l' exercici: pro no sabiam que s' hagués extés tant la consigna de destruir un idioma antich, venerable y ab lo qual s' havia honrat á Deu y á la patria.

Morir para no ver.

La pesta que fan les clavegueres de Barcelona y principalment del enxanxe, es intolerable; lo passeig de St. Joan qu' es tan ample, del mitj mateix no 's pot resistir la fetor que surt d' aquells forats de les aceres.

Oh! axó es una cosa magnífica; fer clavegueres per tot arreu á fi que augmenten los focos de corrupció y fábrica de tota mena de malalties!

Ja ho hem dit mil cops. Les clavegueres sens aygua abundant per ésser netas, son molt més mal sanes que 'ls pous morts.

Tots los pobles que han tingut la desgracia d' unir-se ab Barcelona, que 's preparin á tenir tifus en gran abundancia axis que comensarán á fer-los les clavegueres.

Vegis á Vich: de des que les han fetes ja están plens d' aquesta malaltia.

Pro es inútil; tot se fa ab los peus y ab tot se negocia, fins ab la salut del próxim.

Malahida siga la política y l' hora que 's va conexas. Amen.

L' altre dia á Barcelona tornarem á tenir «atentats» que are en diuen, y que son fills del lliberalisme modern empeltat de masonisme, ateisme, etc., etc.

La broma va ésser un xich pesada, y podem donar gracies á Deu com no van haberhi moltes desgracies, perque lo natural era que hi fossen. Ja podem dir ben bé que la Providencia ens guardi de Moros y de Cristians.

A la senyora d' en Cánovas l' han feta duquesa de no se quants; á n' aixó no hi trovem res que dir, perque no costa quartos; are, de lo demás, val mes no parlarne.

Costa poch ésser generós pagant el próxim. ¿Y de les altres viudes que 'n farem?

¿Y que per ventura s' ha de privar al públich de fer obres de misericordia? Ah, bé, axó si per xó.

UN DE TANTS

Perque soch pobre—tothom se 'm burla, tothom se 'm rifa.—ningú 'm dó ré; no tinch un céntim—ni un fil de tela; salut molt poca,—pro encar tinch Fé:

Mes, com soch jove,—gandú me diuen molts quan me troban—per lo carré: no puch fer feynas—massa pesadas, tota ma vida—pobre seré.

Amichs no 'm faltan—que ab sas paraulas, consol me donan—en ma tristó; pro molts d' ells saben—que 'ls necessito, mes tots contestan—que Deu té 'n dó.

Es que no veuen—ni consideran la gran distancia—que hi há entre 'ls dós; ells de tot gosan—y fins malgastan, jo tinch de viure—trist com un gos.

¿Qué 'ls costaria—de protegir-me, no ab sas paraulas—sino ab bons fets? ¿Qui 'ls assegura—que ab mes miseria sos fills no 's trobin—ó bé 'ls seus nets?

Si val á dirho—tot ab franquesa de passá penas—n' estich content, son instructivas.—del mal apartan y fan conexas—qué son la gent.

Tretze anys que 'm falta—ma bona mare, que Deu la tinga—ben aprop seu; desde aquell dia—dins nostra casa pa sech abunda—amarch com fel.

Ben merescudas—tenim las penas que en eix desterro—devém sufrir. los pecats nostres—d' ellas son causa y pot que durin—fins á morir.

Salut y vida,—á Deu demano pel meu bon pare—que ell nos manté; també suplico—que quan se mori Deu se l' emporti—cap dalt del cel.

¿Quan solitari—al mon me trobi, los dols y penas—qui 'm calmará? Per mes que miro,—per mes que busco en lloch veig sombra—de goig humá

Mes, la fé 'm salva—y 'm dona vida, encar que trista—plena d' amor, á Deu estimo—mes que á las cosas y á la familia—del fons del cor.

A. Sió.

DE RETURN

Estich més que segur, que si per avuy á demá sigués moda lo suicidarse, no quedaria ni rassa de la familia Picapollet, perque ab tal que sigués moda, s' exposarian á tots los sacrificis hagués y per haver, y en proba de que estich ab lo cert, vegin com passa l' estiu la familia Picapollet. Inútil dir qu' es qüestió de passarlo a fora de Barcelona. ¡sino que diria la Societat!

Lo primer que fan, es llogar una caseta d' algun poble de la provincia, prenent precaucions que sigui algo solitaria, no fos cas qu' alguna familia coneguda los vegés. ¡Perque quina vergonya! ¡¡quin rebaix!! Vinga seguidament traslado de mobles.

Ab quaranta duros mensuals que guanya, ó millor dit, que li donan á una oficina municipal ¿com poguer sostindre dues cases? Lo Senyor Quimet, quefe d' aquella familia, composta de la seva muller D.ª Reparada y dues filles; Ceferina y Adriana

Ell se queda á Barcelona, menjan en una fonda de baixa categoria; que per mes que digui als coneguts que troba, qu' está vereneant y que ha vingut per un negoci, no li queda altre recurs qu' acudi á la oficina, si vol firmá nómina.

ULTIMES NOVES

Diuen de Sabastopol,
que 's va negre per du dol.

S' ha confirmat la noticia,
de que á Xina hi ha bruticia.

Aquesta noticia estranya,
potsé 's refereix á Espanya.

Se sab que ja es al Perú,
un home que no es ningú.

Se diu (pero ab gran reserva),
Que 'l molt ploure engrexa l' herba

Ni á Pelagalls ni á Malgrat,
hi ha hagut cap novetat.

Per conducto d' Inglaterra,
se sab á Calaf que 's xerra.

Durant tota la setmana,
cap del vius s' ha mort de gana.

PERE CRISTOS.

CARTES DE FORA

Tarrassa 30 de Agost de 1897.

Senyor Director de LA BARRETINA.

Molt senyor meu: Concedim que siga la present, continuació de la carta anterior, perquè desitjo demostrar fins á quin extrém arriba la acció anticatólica en aquesta ciutat, donant á conèixer les males armes que s' esgrimixen.

L' error més funest de nostre sigle es, com tots sabem, aquell que axeca l' altar de Cristo al mateix nivell que als altars dels falsos deus, y á tots ofereix igual sacrifici. Consti, donchs, que tal error n' es llum y guia de la major part dels enllustrats tarrassenchs, com ho proven ses conegudes costúms.

Sent així, ningú estranyará la existencia d' una secta secreta, que encare que no vol tenir lo nom de masónica, se sab de cert que está empeltada ab la negra Masoneria com en un arbre de moltes branques que fan sombra per tot, y sols tenen una soca, quines arrels son colgades al fons de terra y se alimentan jab lo verí del infern!...

Del mateix modo que cada branca té les seves branquetes y fulles, la secta també está formada per grupos de diferents graus, que cada un aparenta ser independent, á fi de conquistar á persones de bona fé. Per xó, ses Constitucions permeten lo confessarse, pro prohibeixen terminantment explicar al Pare Confessor cap de les intencions y accions de la mateixa: rahó poderosa que confirma hi han grupos de gent d' iglesia.

L' objecte principal (parlant ab falsedat,) es, procurar lo be material y moral de la Societat. Mes si examiném los fets, veurém que axó vol dir, apoderarse de la direcció del municipi, de la ensenyança; protegir los cassinos y demés llochs d' enllustració; tolerar tota mena de errors y de escándols, y... ser, al mateix temps, un poch piadós, per fer viure á les bones obres parroquials, ab tot lo raquitisme possible, ó matarles lo día que 'ls convinga.

Ella es qui fá les maniobres y pastarades (candidatures) en temps de eleccions, y no pert may. Te presidencia honorífica en totes parts, menos al Cel. Y basta contemplar ab bona intenció y atenció los misteris de dolor de les societats católiques de Tarrassa, per compendrer fins hont arriban los dominis y dimonis de la Secta fatal.

Es com una llarga cadena feta do tota mena de metalls, quins estrems son moguts secretament pe 'ls poderosos caciques. Resulta, donchs, que seduhits per la lluentó del or y de la plata, son moltíssims los ignorants que obran segons los desitjos y disposicions de la farsanteria mandilera.

Un altre día, si Deu vol, relatarém, ab calma y bon genit, algun fet històric que no dupto donará goig y satisfacció als bons barretinayres.

Me repetexo de V. atent y S. S. q. s. m. b.

LLANA PURA.

Ysona 25 de Agost 1897.

Senyor Director de la BARRETINA.

Agrahiria 's dignés insertar aquestes quatre ratlles per veure si s' esmenará la persona que 's pren la llivertat de llegir LA BARRETINA de franch.

Hi ha un suscriptor de LA BARRETINA á Ysona que li fan falta molts números, que han sortit tots de L' Administració, no mes desitge que, la persona que te lo gust de llegir-la que continue en hora bona; pero que en acabat la torni á enviar ó li doni la direcció que li toque.

Queda de vosté S. S. q. b. s. m.

MATILDE ABELLA DE BURGÜES.

CANTARS

(DEL VELLEI HUMORÍSTICH)

Podém comprarne la gloria
ab virtuts, y no fem res;
y si 's comprés la hermosura
no hi hauria ningú lleig.

A la professó de Corpus
solen precedir les trampes;
perque tocadors no faltin
molts tot sovint les ensajan.

Molts esperan ser felissos
en quant arribe la gorda;
mentres s' aguantan les calses
ab elástichs de simolsa.

Lo capellá fa badalls
ab catorze anys de carrera,
y dotze mil ralets guanya
un empleyat sensé lletres.

J. C. E.

RONA LLISSÓ

Un senyor dels de copa, recient vingut de Barcelona que per les senyals havia frecuat mes los cafés que les Iglesias y que havia llegit per desgracia la *Camama* y altres paperots enllustrats ab lo meteix betum que aquella, conversant ab lo Sacerdot d' un poble rural, volgué fer brometa en coses de Religió, y parlant de la confessió, li digué: «Senyor Vicari, jo no 'm confesso may, per la senzilla rahó de que no faig pecats.» A lo que 'l Sacerdot que era home senzill y sens ningun pel á la llengua, li contestá: «Dispensi senyor Fernando, en quant á lo que vosté acaba de dir, sols conech dos classes de persones que no 's confessan: les que no han arribat encara al us de rahó y los que l' han perdut.

EPIGRAMES

Paco, fill de D. Marsal
se burlá de D. Enrich
que, preantse de ser rich,
al barret duya un trapal.

Son color cambiat fou
y al instant respón confús:
—De aquest barret no 'n faig us
sino los dies que plou.

L' ESCRIVENT DEL REGISTRE DE CONILL.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Ma primera, es animal
que prop d' aygues sol criá:
sa carn es sabrosa,
y molt bona per menjá.
Es la segona, nota musical,
y en menjadors, trobaréu mon total.

UN CANTANT MUT.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	Nom d' home.
1	2	3	1	2	3	2		Carrer de Barcelona.
2	8	2	5	3	2			Nom de dona.
1	2	3	1	7				Ofici de home.
3	5	6	2					Ciutat de Italia.
6	2	3						Part del globo.
4	8							Pronom.
4								Consonant.

ESCANYA VEYAS.

GEROGLIFICH

Llis

TRESINACHS.

TARGETA

Dr. Manel Sala
SEBA.

Formar ab aquestes lletres lo nom de dues ciutats catalanes.

J. SOL-LÁ Y C.ª

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant; 2.ª, Gra; 3.ª, A tothom agrada; 4.ª, Per alimentar; 5.ª, Consonant.

FLORETES.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trencas-closques del número passat.

Xarada: Ca-na-ri.

Logogrifo numérich: Emilia.

Del mi ra.

Ters de silabes: Mi do re.

Ra re sas.

Targeta: La Barretina.

X

C U P

Rombo: X U C L A

P L A

A

CORRESPONDENCIA

J. Canadell, Olesa; Enviat liquidació: Girarém.—Lo timbaler del Bruch: Re, re, re.—Oscar Salveny: Gracies de la seva dedicatória. Va.—Trenca-Cetrills: ¡Ah dolentot! Anirá la prosa y lo vers.—J. Lladó O.: Irregularisantli á istil de les altres regions, la publicarém.—Doctor Simveyes: ¡Horror, Terror y Furor!... Beranger va batejar á tres barcos d' aqueix modo, donchs igual li dirém ab ses composicions.—J. C. M. P.: No está be, pro no está mal, ab la particularitat de que son guspises y no centelles.—F. Lluís Jové: Defectuosa é impropia pel periódich.—Tóful Pla: ¡Pla, com se 'ns torna! Envihi mes y mes curt.—Llanut y... etz.: Home, home; ¡besar á la puresa!... ¡Qué 'ns diu are! De axó y lo altre, res.—Leopoldini: ¡Carregada de dolor! ¡Assili fregues: Veurém si retocat.—Zobico: Anirá lo que vosté 'n diu cantar.—F. Q. G. B.: S. R. de P.: ¡Quantes inicials! La poesia anirá.—Lo Pastoret de Vilaorníu: Tot, tot, tot ho acceptém y ¡envihins sovint! —Barcelony: Rebut lo quento-xarada, sense solució; envihinsla.

SERVEY DE LA BARRETINA

LA BARRETINA, per medi de carta fent l' encàrrech y remissió de l' import, se cuydará de comprar tota mena d' objectes que siguin del ram de llibreria y objectes de escriptori, enviantlos á qui fassi l' encàrrech ab tota puntualitat y franchs de port.

Pera utilizar el Servey es precis: escriure una carta al Administrador de LA BARRETINA, demanant lo que sigui ab claretat y precisió é incluhint l' import (si aquest no 'l sap qui fa l' encàrrech y per lo tant no 'l pot enviar, l' Administrador li escriurá participantli quant puja á fi de que 'l pugui remetre immediatament). Un cop l' Administrador tindrà l' import de lo demanat, farà tot seguit l' envió que será franch pera 'l suscriptor.

Si 's vol certificat envihi un ral de mes.

Estampa LA CATALANA. Dormitori de Sant Francesch, 5.